
De mens in Christus (3)

J.G.Bulthuis

In de uitdrukking 'een mens in Christus' onderscheiden we drie elementen: de mens – de Christus – het 'zijn-in'. In dit artikel zal het laatste worden toegelicht. Deze twee eenvoudige woorden staan voor een wereld van werkelijkheden, mogelijkheden en heerlijkheden die God voor ons bereid heeft in zijn Zoon Jezus Christus. Het 'zijn in' verwijst naar onze plaats in de Christus en duidt op de door God bedoelde situatie waar goddelijk leven voor de mens aanwezig is. Er kan in deze tijd niet genoeg op gewezen worden, dat bewustwording van deze werkelijkheid aktueel en noodzakelijk wordt. De nodigende liefde van onze goede God roept alle mensen naar zijn Zoon toe, opdat zij zich zullen dopen, onderdompelen, in de Christus (Gal.3:27). 'In Hem zijn' is voor de mens immers de konkretisering van de rijkdom van genade (Ef.1:3).

In

Het '*in*' wijst op een zich bevinden van mensen in een zekere toestand die voor hun leefwijze bepalend is. Zo staat er van de onbekeerden dat zij 'in' Adam zijn (1 Kor.15:22a). Het gevolg daarvan is dat zij slaaf zijn van de wet der zonde en des doods (Rom.8:2b). Deze wetmatigheid is de oorzaak van hun doen en laten. De wedergeborenen echter bevinden zich – deels bewust of onbewust – in een situatie waar de wet van de Geest des levens heerst (Rom.8:2a). Deze biedt uiteraard geheel andere mogelijkheden dan die van zonde en dood. De reële en dagelijkse beleving van de zegeningen in Christus laten we hierbij even buiten beschou-

Het geestelijke rijk

wing. Het gaat om de geestelijke situatie op zich. Dat is toch het fundamentele en bepalende uitgangspunt voor christenen van waaruit zij mogen leven. Indien dat vaag voor hen blijft, zal er ook niet met volle vrucht uit geleefd kunnen worden. Vandaar: bewustwording! ...door kennis, inzicht, verlichting en geloof.

Een aantal aspecten die te onderscheiden zijn in het 'zijn in' volgen hieronder, te weten:

*in een geestelijk rijk zijn

*in een denkwereld zijn

*in een geest zijn

*in een geestelijk klimaat zijn

*in een leeftrant wandelen

*hanteren van middelen

*werken doen

*een levensdoel hebben

In afzonderlijke deeltjes zullen we nu deze punten gaan uitwerken. Hierbij beperken we ons tot hoe deze aspecten 'binnen de Christus' hun betekenis hebben en niet hoe ze 'in Adam' functioneren.

Wie in Christus is, is in het Koninkrijk van God. Het geestelijk lichaam maakt dan deel uit van een geestelijke situatie waarin Jezus Christus koning is (Joh.18:36,37). In dit rijk is er voor de mens leven, groei en ontwikkeling mogelijk. Het goddelijke leven heerst en werkt er (1 Joh.5:11). Het is de nieuwe omgeving waarin de bekeerde mens 'de grote verademing' beleeft (1 Joh.3:14a). Hier is alles mogelijk inzake de realisering van Gods plan met de mens. Hier zijn tevens de heilige engelen die hem ten dienste staan (Hebr.1:14). Satan en Dood hebben geen enkel recht meer op hem (Hand.26:18). De mens is thuis. Hier hoort hij (Mat.25:34b; Luc.12:32).

Door het verzoenend werk van Jezus heeft de gelovige als erfgenaam recht op dat Koninkrijk. Alle rechten, voorrechten, mogelijkheden, voorzieningen, schatten, zegeningen, werkingen, goederen, e.d. van dat Rijk zijn voor hem. Het is hun eigendom, op goddelijk juridische gronden (bv. Hebr.9:16,17), zij mogen het beheren (oa.1 Kor.4:1; Hebr.9:11a; 1 Petr.1:3,4). Dit is een ge-

De denkwereld

ven, de werkelijkheid, een feit!

Wie zich dit alles realiseert, mag in praktische zin door geloof vanuit die situatie gaan leven. In absolute zekerheid over bv.: gered zijn (1 Kor.1:21b), onttrokken zijn aan het verderf (2 Petr.1:4b), meerder zijn (Luc.7:28), onbeperkt zijn (Rom.8:32b), machtspositie (Mat.16:19), ingewijde (Marc.4:11a), eeuwig leven (1 Joh.5:11), enz... Het is een vaste en ware uitgangspositie door God in Christus voor ons bereid, waaruit wij als kinderen van dat Koninkrijk kunnen en mogen leven. Alles wat de Vader voor ons gecreëerd heeft, draagt de bedoeling en mogelijkheid in zich om daadwerkelijk door ons gehanteerd en ervaren te worden.

Het 'zijn in' wijst vervolgens op het je bewegen binnen een denkwereld met een bepaalde visie, verwachting, benadering, beoordeling en wijsheid ten opzichte van het leven. Voor ons dus de gedachten Gods, het woord der waarheid, het evangelie van Jezus Christus. Dat vormt de inhoud van onze 'levensfilosofie'. Wij laten ons erdoor vernieuwen (Rom.12:2; Ef.5:26), herstellen (Ps.107:20), inspireren (Hebr.4:12), opvoeden (Tit.2:12), bepalen (Jac.1:22), richten (Joh.14:15), en leiden (Ps.119:105). Het woord is dus overduidelijk van essentieel belang voor de christen. Het is alles omvattend en bepalend.

Het is daarom een normale zaak om, onder leiding van de Christus als leraar der gerechtigheid, zorgvuldig en nauwkeurig het woord te zoeken, te bestuderen en te verstaan (2 Tim.3:16,17). Bijstelling, correctie en verduidelijking van de kennis en inzichten zijn hierbij normale noodzakelijkheden. Tevens voorkomt men zo ook verdogmatisering: een voor alle toekomstige generaties vastleggen van leerstellingen die daardoor nooit meer voor verbetering vatbaar worden gemaakt. Dit is net zo'n kwalijke zaak als het altijd ter discussie blijven stellen van iedere belijdenis en deelwaarheid. Er zijn in een bepaalde tijd binnen elke plaatselijke gemeente een aantal leringen aanvaard die dan ook door allen loyaal aangehangen dienen te worden.

Voor de eindtijd geldt nog de heerlijke belofte van de spade regen. Die zal een volledige woordopenbaring

In heilige Geest

van alle geheimenissen Gods bevatten, waaruit geest en leven zullen stromen tot volle verzadiging toe (Op.10:1-7).

Door de doop in heilige Geest wordt de gelovige met Christus verborgen in God (Kol.3:3b). Hij is door Jezus in het geestelijke lichaam van God gebracht. Of, vanuit de mens gezien, de Geest van God heeft woning in hem gemaakt (Joh.14:17b). Hierdoor is de nieuwe situatie ontstaan van het 'één geest met de Heer zijn' (1 Kor.6:17) om zo deel te hebben aan de goddelijke natuur (2 Petr.1:3,4). Door vereniging van geest wordt de gelovige in staat gesteld tot diverse mogelijkheden, zoals het komen tot:

*algehele verlossing (Ef.1:14)

*algeheel herstel (Rom.8:11)

*ontplooiing van vermogens (1 Kor.12:11)

*vrucht dragen (Gal.5:22; Rom.8:16,17)

*goddelijke gezindheid (Rom.8:6b)

*volkomenheid (Gal.5:5).

Deze mogelijkheden van de Christus zijn in principe nu ook de onze geworden (Rom.8:14,29; Gal.4:6) en kunnen tot op zekere hoogte benut worden. Het niveau van Hemzelf komt alleen Hem toe en is nimmer in die volheid, grootte en heerlijkheid te evenaren. Hij is en blijft onder alles de eerste en staat boven alles en allen.

Door Geestesdoop en vervulling krijgt het 'in Hem zijn' een dimensie – en dus een beleving van het kindschap Gods – erbij die onbegrensd, onuitputtelijk en goddelijk is. Het op deze wijze Christus toebehoren, zal toch voor alle gelovigen een vanzelfsprekendheid moeten worden (Rom.8:9b). Het 'door de Geest wandelen' is wel een heel wezenlijk aspect van het 'zijn in' (Gal.5:16a).

Het geestelijk klimaat

Woord en Geest zijn sterk sfeerbepalend (Joh.15:11; Rom.8:6b). Indien gelovigen zich meer en meer (kunnen) verdiepen in wat van de Zoon tot hen uitgaat, zullen zij dat ontegenzeggelijk bemerken. Bij een toenemende innerlijke vrijheid en genezing wordt het klimaat van het Koninkrijk Gods meer en meer beleefd. Nu gaat het bij het 'zijn in' niet alleen om wat er (passief) tot ons komt van Christuswege en waar we van

De leeftrant

genieten, maar ook om vanuit een bewuste opstelling de mogelijkheden en gegevens van het Koninkrijk (aktief) te behartigen. Dat wil in dit verband zeggen, dat wij het klimaat van vrede, blijdschap en gerechtigheid mogen ontwikkelen, stimuleren en bewaren. Werken aan een toenemende ontspanning, stabiliteit, rust en harmonie.

Waar men dit praktiseert, zal het 'zijn in' zowel door de gelovige als door diens omgeving ervaren kunnen worden. Het hoort er helemaal bij en is mede kenmerkend voor de mens in Christus. Vandaar bv. Paulus' oproep ons te verblijden (Fil.4:4). Het 'zijn in' is geen abstrakt begrip, maar – in zijn uiterste konsekventie – de aanduiding van het dagelijks, daadwerkelijk leven als de Zoon zelf (1 Kor.11:1; 1 Joh.2:6).

Wanneer de gelovige het 'zijn in' serieus neemt en met geloof en liefde vorm wil geven, zal hij niets liever willen dan de leefwijze van de Heer overnemen. Jezus duidde dit aan met het woord volgen (Joh.8:12). Daarin ligt alles besloten wat met leefwijze te maken heeft, zoals de wijze van optreden, reageren en gedragen. Begrippen als gezindheid, houding, opstelling, uitstraling, mentaliteit behoren daar eveneens toe. De bijbel houdt het hoofdzakelijk op: de gezindheid van Christus (oa. Fil.2:5).

Door het aandachtig lezen van de evangeliën krijgt men gaandeweg een steeds duidelijker beeld van Jezus' mentaliteit en zijn daaruit voortspruitende manier van leven. In talloze situaties treffen we de Heer aan en kunnen we een indruk krijgen van zijn specifieke wijze van doen. Wat opvalt is zijn beheersing der dingen (Luc.4:30), zijn solidariteit met de mens (Mat.9:36), zijn zorg (Mat.8:16,17; Mat.14:14,19), zijn verantwoordelijkheidsgevoel (Luc.22:31,32a), zijn liefde (Joh.13:1b). Het karakteriseerde Hem en de mensen kwamen erop af. Juist omdat het niet alleen een innerlijke gesteldheid van zijn hart bleef, maar tot een daadwerkelijk handelen werd omgezet op de plaats en in de situatie waar Hij zich bevond. Het werd gekenmerkt door zekerheid, duidelijkheid en evenwichtigheid. Nergens protserig, gezocht-gewild-opgelegd, aandachtzuigend, show, en

De middelen

wat dies meer zij. Maar veeleer ingetogen, nederig, eenvoudig. In spreken en werken zo zuiver, onbaatzuchtig en dienstbaar. Ongekend schoon! (bv. Jes.42:2; Jes.53:2b; Zach.9:9).

Deze eigenschappen mogen wij – in Hem zijnde – tot bloei brengen in onze leefwijze. Het is de enige manier van leven voor hier en nu.

Wie zegt in Hem te zijn, zal werken en strijden met geestelijke middelen en wapenen. Ook dit is een kenmerk van het 'zijn in'. Natuurlijke en geestelijke middelen zijn niet elkaars vijanden, maar de laatste zijn van een andere orde, namelijk de hemelse. Eerder leerden we dat de menselijke talenten tot een veel vermogender potentieel toenemen, als de betreffende mens in Christus is. De bijbel spreekt dan over geestelijke gaven. Enkele worden door Paulus opgesomd (Rom.12:6-8; 1 Kor.12:8-10). Daarnaast kennen we het gebed (Jac.5:16b), de handoplegging (Marc.16:18b), het spreken (belijden) van woorden als van God (Rom.10:10b; 1 Petr.4:11a). Allemaal handelingen die in de hemelse gewesten hun waarde en kracht hebben en daardoor op aarde heil kunnen inbrengen.

Ten opzichte van de strijd tegen de boze geesten (Ef.6:12) hanteren wij het woord (Mat.8:8vv) en de naam van Jezus (Marc.16:17a). Tegen al het negatieve en duistere dat vanuit de omringende wereld op ons afkomt, heffen wij de wapenen der gerechtigheid op (2 Kor.6:7), zoals verdraagzaamheid, begrip, zachtmoedigheid, geduld, inkassingsvermogen, vergeving, aanvaarding, goedheid en hulp. De vele door God bij de mens ingeschapen (natuurlijke) eigenschappen kunnen en mogen in heilige Geest tot een geheiligd niveau en volheid uitgroeien. De mens in Christus is erop gericht zich ermee te bekleden (Rom.13:14a; Gal.3:27). Ze sieren hem (1 Petr.3:3,4). In het licht van de worsteling tegen de zonde funktioneren ze echter als krachtige wapens om alle duisternis te overwinnen (2 Kor.10:3-6).

Deze middelen en methoden onderscheiden zich duidelijk van die van de tegenwoordige wereld. Ze zijn uit God en van God (Ef.6:11a). Wie dan uit die God gebo-

De werken

ren zijn, zullen door hun geloof deze wereld overwinnen en zich als zijn zonen presenteren door hun hemelse wijze leven (1 Joh.5:4).

Eveneens kenmerkend voor de mens in Christus is het genre werken die hij uitvoert. Het 'zijn in' behelst namelijk ook de praktisering van de werken van Jezus. Deze lieten Hij en zijn apostelen ons als voorbeeld na, opdat wij in hun sporen zouden treden. Ja, zelfs nog met de belofte grotere dan deze te gaan doen (Joh.14:12). Het zijn de werken der barmhartigheid aan onze naasten: getuigen van en nodigen tot het heil, bevrijden, genezen, leren, helpen, opvoeden, bemoedigen, vermanen, leiden, zegenen, bouwen, strijden, e.d. In en met de gemeente wordt hierin onderwezen en geoefend. Het is de priesterdienst aller gelovigen (1 Petr.2:9). Deels vloeien ze bijna als vanzelf voort uit onze gemeenschap met de Heer, deels zullen wij ook bepaalde opdrachten gehoorzaam ter hand nemen. Door de toenemende identificatie (=vereenzelviging) met Hem (bv. Rom.6:5) zal zicht en vaardigheid in deze vermeerderen. Waar liefde tot Hem groeit, zal geloof geprikkeld worden en tot daden willen overgaan. Ongeforceerd en als vanzelfsprekend.

Hoewel de werken Gods dus een onlosmakelijk aspect vormen van het zijn in Christus, mogen ze nooit gedwongen opgelegd worden. Trouwens, daar komen vroeg of laat toch problemen uit voort. Ook hier geldt: naar de mate van de groei van ons geloof (Rom.12:3). De gelovige zal echter in zijn streven om zich geheel en al aan de Christus te hechten bedacht zijn op de dingen die boven zijn, waar Hij is, om waar maar mogelijk ze te verwerkelijken. "Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt en gij zult mijn discipelen zijn" (Joh.15:8).

Het levensdoel

Ten slotte als een uitwerking van het 'zijn in' het gestelde levensdoel van de mens in Christus. Ook dat wordt ons door de Heer voorgehouden. Uit Hem zijn alle dingen (Kol.1:16b,17). Dit (eind)doel van het geloof is in verschillende verwoordingen te omschrijven, bv.:

*opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor

Gods aangezicht (Ef.1:4b)

*om als zonen van Hem te worden aangenomen (Ef.1:3)

*bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld van zijn Zoon (Rom.8:29)

*opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust (2 Tim.3:17)

*gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is (Mat.5:48).

Voor wie in Hem is, zal dit levensdoel het enige zijn en zal hij alles overhebben om het te bereiken (1 Kor. 9:24-27). Alle vermogens en talenten, liefde en geloof, tijd en middelen, enz. Vanuit God bezien is dit een normale zaak: Hij heeft ons immers in Hem van vóór de grondlegging der wereld uitverkoren tot zijn doel (Ef.1:4a). Vandaar een zich afwenden door de gelovige van het begeren in deze wereld (Mat.4:8-10; 1 Joh. 2:15,16). Die jaagt andere belangen na. Jezus heeft ons gelukkig weer het ware zicht op het oorspronkelijke teruggegeven. Die 'wil des Vaders' blijft eeuwig en wie zich ernaar schikt eveneens (1 Joh.2:17).

In liefde

Dat dit heerlijk uitzicht zich niet van de ene dag op de andere laat verwezenlijken, zal iedereen toch duidelijk zijn. Daarom spreekt het evangelie op vele plaatsen steeds over groei. Het is een weg erheen die bewandeld wordt in geloof en geduld (Hebr.6:12b). Het tempo daarop is noch vertraagd (Hebr.6:12a) noch gejaagd (Jes.28:16b). Bij schijnbaar oponthoud slaan de wandelaars elkaar niet om de oren (Mat.24:49a). Neen, ***in liefde*** groeien wij in elk opzicht naar Hem toe (Ef.4:15). Daarin ligt vrijheid, waarheid, zekerheid en rust besloten. Wie immers in Hem is, heeft God met zich en Deze zal ons met Christus alle dingen schenken (Rom.8:31). Een sterk vertrouwen in Hem die het beloofd heeft en het ook zal uitvoeren, is daarbij onze steun (1 Tim.1:16c; 1 Tes.5:24).

Met dit vooruitzicht is het voor de mens in Christus een haalbare zaak om een tevreden-zeker-zelfbewust-gelukkig-rijk-sterk-veranderd-gezond-volwassen-normaal-geheilgd-actief-veilig-koninklijk-priesterlijk-overwinnend-volmaakt mens te worden! In Hem

zijnde en levende zullen wij als volwassen zonen van de levende God geopenbaard worden (Kol.3:4). Wij zijn dit nu nog niet, maar we weten reeds uit zijn woord – dat ons alle mogelijkheden van het 'in Hem zijn' doet kennen – dat wij Hem dan gelijk zullen wezen (1 Joh.3:2). Daarom de oproep van Johannes: "Wie deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is" (1 Joh.3:3). Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, wat boven ons bidden en beseffen uitgaat, al wat God heeft bereid voor degenen die Hem liefhebben, zal dan werkelijkheid worden (1 Kor.2:9; Ef.3:20b).

Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid!